

תת"ע 6343/04/20 - מדינת ישראל נגד ויקטור כחלון

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

תת"ע 6343-04-20 מדינת ישראל נ' ויקטור כחלון
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ויקטור כחלון

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם אשר בפניו מואשם כי ביום 19.6.19 בשעה 18:46 נהג ברכבו בכביש 531 למזרח, ונסע שלא בכביש במקום בו קיים כביש (כולל נהיגה על שול הדרך). לנאשם מיוחסת עבירה על תקנה 33(א) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

פרשת תביעה:

ע"ת 1 רעי נפתלי קופרמן

מתנדב "שומר דרך", העד ערך והגיש סרטון (ת/1) ותצהיר לעניין תיעוד העבירה בדיסק (ת/2).

לדברי העד מיקום העבירה היה מכביש 531 לכיוון כפר סבא כאשר נכנסים מתחת למנהרה לכיוון מזרח.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי בעת נסיעתו בכביש לא היה רכב תקוע בצד ימין של הדרך.

מטעם התביעה הוגש בנוסף תע"צ מכח סעיף 24 לפקודת הראיות (ת/3), טופס הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים (ת/4), צילום רכב (ת/5), צילום לוחית רישוי מוגדלת (ת/6).

הנאשם מאשר כי נהג ברכב וכי עבר במקום עליו דיבר העד.

לדבריו נדלקו ברכב מנורות אזהרה שהרכב מתחמם, לכן החנה את הרכב על האי תנועה והמתין שם בין 15-20 דק'. מישוה הביא לו מים לאוטו ובדק את הרכב מאחר והוא נכה ויש לו רק יד אחת פעילה. לאחר שהרכב התקרר טיפה,

נסע לתחנת דלק על מנת שהרכב יתקרב.

הנאשם מספר כי נסע בשולי הכביש על מנת להשתלב בנתיב עצמו כי היה שם פקק ולא נסע בשול במטרה לעקוף כדי לחסוך זמן.

בתגובה לשאלת בית המשפט ציין הנאשם כי הלך עם הרכב למוסך וחבר שלו החליף לו את הצינור התקול ברכב ולכן אין לו כל הוכחה על התיקון של הרכב.

בחקירתו הנגדית בתגובה לשאלת התובעת כי יכול היה להשתלב בתנועה קודם השיב הנאשם כי עצר פעמיים בשולי הדרך, קודם כל לבדוק את האוטו ואחר כך עצר בתחנת דלק על מנת לבדוק את האוטו עוד פעם לראות שהכל בסדר ובסך הכל רצה להשתלב בנתיב לא מעבר לכך. עוד ציין כי ניסה להשתלב הרבה קודם אבל הרכבים לא נתנו לו להשתלב, לכן השתלב לאחר מכן.

בתגובה לשאלה מדוע לא אותת להיכנס לנתיב, השיב הנאשם כי לא אותת כי בדיוק החל בנסיעה. כשנדרש להגיס לסרטון המנציח את העבירה ובו רואים את רכב המיצובישי - מגיב "יכול להיות שאותתי, בכל מקרה תמיד כשאני פונה שמאלה ימינה".

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם, בסרטון נצפה הנאשם נוהג מרחק מה של מטרים מעברו הימני של קו הפרדה.

אף הנאשם בעדותו אומר כי ניסה להשתלב עוד קודם לסרטון ומשלא הצליח הסיר את האיתות, המשיך בנסיעה על השול, עקף עוד מס' רכבים ורק לאחר מכן השתלב.

טענות ההגנה

הנאשם ביקש שביהמ"ש יזכה אותו מאשמה. לדבריו עצר בשול מאחר ובמקום רק נתיב אחד, וזאת עשה על מנת שמישהו יעזור לו לבדוק לראות מה קרה עם רכבו.

דין

נקודת המחלוקת בין הצדדים הינה האם הנאשם נסע על השול או כדברי הנאשם, מדובר בניסיון להשתלב בתנועה בכביש לאחר שעצר עם רכבו בשול על מנת לבדוק תקלה ברכבו.

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, שבתי וצפיתי בסרטון ובחנתי מכלול הראיות שהוגשו, ושמעתי את העדויות, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים

הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהסרטון אשר צילם.

2. עדותו של עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.

העד ציין באופן מפורש כי לא היה כל רכב תקוע בצד הדרך.

3. לא מצאתי יסוד לחשוד בעד כי קיימת סיבה בגלל בחר להעליל על הנאשם דברים שלא התרחשו. העד הינו מתנדב "שומר דרך" אשר התנדב מזמנו הפרטי על מנת לסייע לעבודת המשטרה כדי לאכוף את חוקי התנועה ולשמור על חיייהם של משתמשי הדרך.

4. בסרטון ניתן להבחין באופן ברור בנאשם נוסע עם רכבו מצידו הימני של קו ההפרדה הצהוב במהירות משמעותית, אשר איננה מתאימה להשתלבות. בניגוד לדברי הנאשם איננה "מהירות מאוד נמוכה", במהלך הנסיעה איננו מאות כלל, הנאשם המשיך בנסיעה על השול תוך שהוא עוקף מצד ימין מספר כלי רכב. ניתן להבחין בבירור שהוא איננו מנסה להשתלב בכביש למרות שנצפה בסרטון כי קיימת הייתה אפשרות להשתלב בכביש בשלב מוקדם יותר מאשר השלב בו בוצעה ההשתלבות בפועל.

על פניו אין המדובר בהשתלבות, אלא בנסיעה של כברת דרך על השול במטרה לעקוף הפקק.

5. גרסתו של הנאשם לפיה אותה בתחילה עם 4 אורות בעת שעמד בצד הדרך ולאחר מכן אותה כאשר השתלב בנסיעה, אינה עולה בקנה אחד עם דברי עד התביעה אשר ציין כי לא ראה רכב תקול עומד בצד הדרך עם הסרטון בו לא נראה כל איתות ברכבו של הנאשם ואף לא עם דברי הנאשם אשר ציין בתגובת לשאלת התביעה:

"ש. אם לפי גרסתך אתה לא מנסה לעקוף את הפקק אלא להשתלב מדוע לא אותה להיכנס לנתיב?"

ת. לא אותתי כי בדיוק התחלתי בנסיעה, לאחר שמראים את המיצובישי יכול להיות שאותתי" (עמ' 7 שורות 11-12).

6. הנאשם לא סיפק כל ראיה לתמיכה בגרסתו כי עצר בשול הדרך בשל תקלה ברכב, הנאשם כשל מלהביא כל מסמך המראה כי רכבו תוקן ולחילופין אף לא הביא לעדות את אותו חבר אשר לדבריו טיפל בתקלה ברכב...

7. יש לציין כי גם אם אקבל גרסת הנאשם כי עצר בשול הדרך בשל תקלה, עדיין עליו חובה להשתלב חזרה בדרך בהזדמנות הראשונה בקרבת מקום העצירה ולא היה לו להמשיך בנסיעה על שול הדרך תוך עקיפה רכבים מימין ורק אז להשתלב בדרך.

דברי הנאשם כי ניסה להשתלב, כשל בכך והמשיך בנסיעה על השול עד למקום בו השתלב בפועל - מהווים חיזוק לקביעה הנ"ל.

בע"פ 4004/98 (ת"א) ורשבסקי נ' מ"י, מתייחס כבוד השופט מודריק לקושי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה, הנצרכים לחרוץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות":

"לדידי עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם... אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין, והוא עשוי באורח תת הכרתי "ליפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו...

בוודאי שלא ניתן לומר, שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות, שלא במתכוון. על כן צריכה הערכה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים..."

אמנם בנסיבות המקרה שלפני אין המדובר בעדות שוטר אלא בעדות מתנדב "שומר דרך", אך דבריו של הש' מודריק יפים גם לעניין זה, ואין לראות את המתנדב כצד בעל אינטרס לעומת הנהג, אשר עשוי לייפות את התנהגותו או להצדיקה.

דברי המתנדב נתמכים בסרטון המדבר בעד עצמו.

לפיכך בנסיבות המקרה שלפני, לאחר שמיעת הצדדים, בחינת העדויות ולאחר שהזהרתי עצמי שבפני

עדות יחידה הריני קובעת כי יש ליתן אמון מלא בעדות עד התביעה ולא היה בעדות הנאשם כדי ליצור ספק בדבר אמינותה.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"א, 19 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים